

Medlem af en Bestyrelse og samtidig leder Skatteforhandlinger, der berører vedkommende Selskabs Fordel.

Jeg skal dernæst sige til den højtærede Justitsminister, at hans Bemærkninger indeholder ikke tilstrækkeligt Svar paa min Udtalelse til ham. Han siger, at han altid har gjort en bestemt Forskel paa det kriminelle og det ikke-kriminelle i denne Sag. Jeg formoder, at den højtærede Minister med dette Ord: det kriminelle, maa mene Overtrædelse baade af Straffeloven og af andre Love. Den højtærede Minister brugte den Vending, at det har han gjort Forskel paa. Jeg har tidligere sagt til ham, at efter min Opfattelse gør Loven ikke denne Forskel, og at det netop derfor er min Mening, at Loven ikke tidligere har været fortolket saaledes, som Forudsætningen for Rigsdagens Vedtagelse har været.

Men der er jo kommet mange Brudstykker frem under Behandlingen af det kriminelle eller eventuelt Overtrædelse af Bankloven, som ikke har haft det mindste med kriminelle Spørgsmaal at gøre. Andre Folk har for at maatte oplyse Spørgsmaal af kriminel Betydning maattet se deres Forhold fremdraget rent brudstykkemæssigt. Jeg behøver ikke at nævne Eksempler. Den højtærede Justitsminister ved sikkert mange saadanne Tilfælde. Hele Fremstillingen paa mangfoldige Punkter har netop den brudstykkemæssige Karakter, som er den højtærede Justitsministers eneste Argument til ikke at ville forelægge en afsluttet Sags Undersøgelse her for Rigsdagen, og jeg maa fastholde, at den højtærede Minister har gjort sig selv, Regeringen, Befolkningen og ikke mindst den højtærede Udenrigsminister stor Fortræd ved ikke at lade Rigsdagen faa al Besked, den Gang vi bad derom.

Til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Korsgaard) skal jeg kun sige nogle faa Ord, idet jeg henholder mig til mine tidligere Udtalelser. Den ærede Ordfører gjorde navnlig nogle Bemærkninger om Raadsformand Kofoeds personlige politiske Meninger og mente at maatte skille dem rent ud fra Embedsmanden. Jeg forstaaer godt den ærede Ordførers Betragtninger almindelig set, men i dette Tilfælde var Raadsformand Kofoed ikke en Embedsmand, som ogsaa har sine politiske Meninger, men han var en Politiker, som for ganske nylig havde været dette og var gaaet ind i Administrationen, og det var en Politiker, som under den foregaaende Regering havde deltaget paa virksom Maade i Lønningslovens Ordning for alle Statstjenestemænds Lønningsforhold og

senere her i Rigsdagen som Formand for Lønningsudvalget paa væsentlig Maade har medvirket til Gennemførelse af Lønningsloven, og han har fra alle Sider modtaget — f. Eks. ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen — almindelig Anerkendelse for den Maade, hvorpaa han ledede dette overordentlig store og vanskelige Arbejde. Det var altsaa en Politiker, kendt som radikal Politiker, som nu i en ny Stilling, der var en Fortsættelse af hele hans tidligere Arbejde i Lønningskommissionen og i Lønningsudvalget, som Lønningsraadets Formand fik overdraget dette Sparehverv. Nu tør jeg vel sige, at den høje Regering har ikke været ivrig efter at lægge Beslag paa radikale Kræfter til noget som helst Arbejde i Statens Tjeneste. Naar den har benyttet Raadsformand Kofoed, antager jeg altsaa, at det er, fordi de har anset ham for at være den eneste, der var i Stand til at gennemføre det paa hensigtsmæssigste og formaals-tjenlig Maade. Jeg tror, de har Ret; og det var det, der gav mig Anledning til at sige, at disse Spareforanstaltninger er gennemført væsentlig under radikal Ledelse ud fra radikale Synspunkter om, hvorledes disse Forhold burde ordnes. Den ærede Ordfører gjorde nogle for mig uforstaaelige Bemærkninger om, at jeg dermed skulde have anerkendt Rigtigheden af, at der var foregaaet Besparelser paa dette Omraade. Derom har jeg aldeles ikke udtalt nogen Tvivl. Jeg har ikke udtalt det modsatte. Jeg har bygget paa de Meddelelser, der er givet om dette Forhold, og har taget dem med ind i mine Betragtninger.

Den ærede Ordfører fremsatte saa nogle Tillægsbemærkninger om vor Stilling til Skattelovene. Jeg finder ikke Anledning til at vende tilbage dertil igen, men jeg skal kun sige, at vi vilde være gaaet med til at gennemføre ogsaa nogle af disse Love, som ellers ingenlunde kunde være taltalende for os, hvis man havde villet give dem en saadan Form, at vi kunde stemme for dem. Men det har man ikke villet, og saa kunde vi altsaa ikke stemme for dem. Og med Hensyn til at udarbejde i Forslags Form saadanne Ting saa ved den ærede Ordfører meget vel, at en Opposition overfor Love af en saadan Art, som kræver et stort teknisk Apparat for at kunne iværksættes, er ikke stillet paa samme Maade som Regeringspartierne, og naar den højtærede Minister afviser at bringe i Forslags Form den ene eller den anden Tanke, saa vil overfor saadanne Love en Opposition ikke kunne andet end markere sit Standpunkt, erklære, hvad den principielt kunde have været med til,